

A

udició privada en forma de concert de l'òpera en tres actes "Canigó", poema de Verdaguer, adaptació a l'escena de Josep Carner, música del P. Antoni Massana, Pvre.

Dissabte, 16 Maig, del 1936 a les 5 de la tarda

en el Casal del Metge

Laietana, 31

Invitació estrictament personal

INTERPRETS

Conxa Mac - Crory
Concepció Callao de Sánchez - Parra
Joan Raventós

Xavier Albi

Josep Carbonell

Ramon Aliaga

Domènec Sánchez Parra

Manuel Gas

sopran

contralt

tenor

tenor

baríton

baríton

baix

baix

Griselda

Flordeneu

Gentil

{ Cornemusaire

{ Pastor

Guifre

Escuder

L'Abat Oliva

Tallaferro

Donzelles, Gojes, Pastors, Cornemusaires, Fallaires, Cavallers, Ermitants

Orquestra i cors sota la direcció de l'Autor

Breus comentaris per Joan Gibert-Camins.

Tip. Industrials Gràfiques, S. A.
Consell de Cent, 322-Barcelona

CONCERT
DE LA
MÀXIMA
DISTINCIÓ
ARTÍSTICA

GRANS CONCERTS
DE
RÀDIO-ASSOCIACIÓ
DE CATALUNYA

La puixança de Ràdio-Associació de Catalunya, cada dia és més remarcable, fet que consolida tot un prestigi aconseguit gràcies a l'esforç dels seus múltiples elements, al servei dels més nobles anhels de la nostra espiritualitat col·lectiva. Ho prova d'una manera indiscutible, el què cada gran concert adquireix pel simple impuls de la seva organització i qualitat, categoria d'esdeveniment internacional.

Encara present entre nosaltres l'èxit dels concerts darrerament celebrats, Ràdio-Associació de Catalunya n'ha organitzat un altre d'una màxima distinció a càrrec dels famosos cantants

MERCÈ CAPSIR
I
PAU CIVIL

els quals en sessió única, es preparen amb l'igualable esquisidesa de llur art, a delectar des del Casal del Metge, els milers d'oients de la nostra terra i de les terres llunyanes de l'extranger.

TABU
EL PERFUM DELICIOS
QUE MAI NO ACABA
D'EVAPORAR-SE

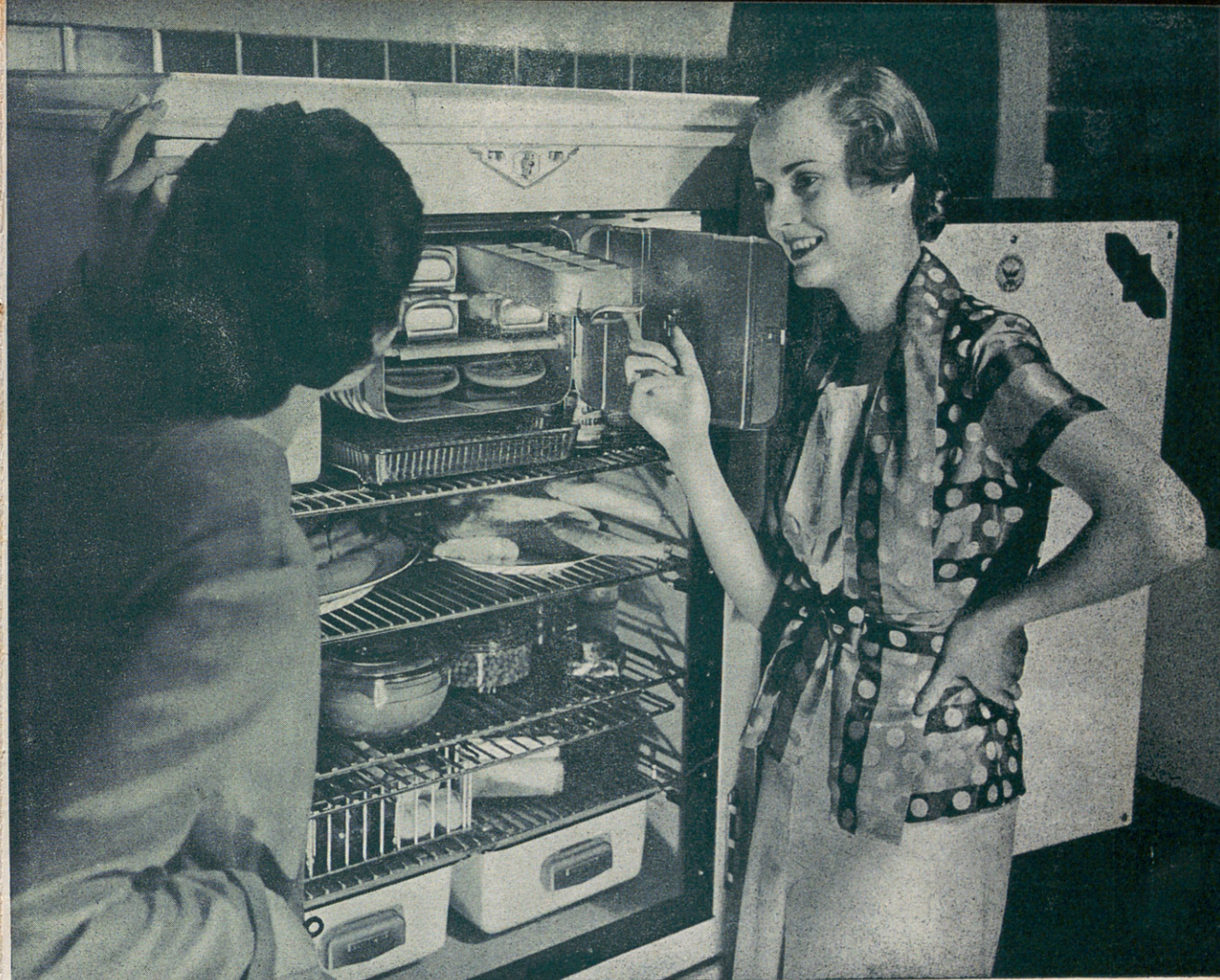
Dana S.A.

Tabu

COTTET

EL MILLOR
SERVEI OPTIC
DE TOT
ESPANYA.

PORTAL DE
L'ANGEL, 40
BARCELONA

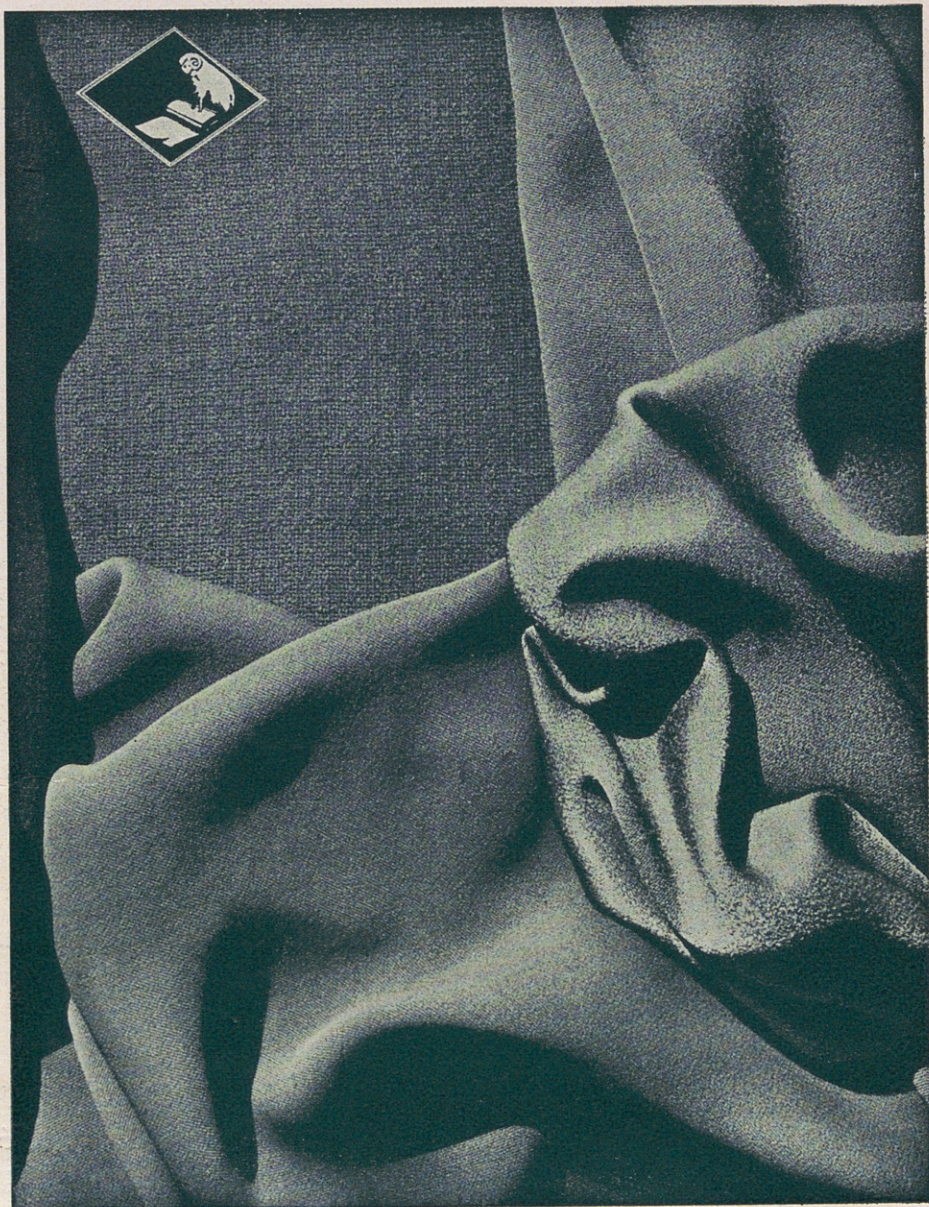

FRIGIDAIRE proporciona les delícies de la llar.

Les neveres electro-automàtiques FRIGIDAIRE son un producte selecte de General Motors. FRIGIDAIRE vetlla per la salut de la família, evita les molesties originades per descomposició dels aliments i deleïta el paladar amb menjars, gelats i begudes delicioses dignes de la taula més exquisida. Produeix gel en cubets i reuneix els màxims detalls de comoditat i servei en els nous models 1935.

FRIGIDAIRE

Distribuidor general E. RIFÀ ANGLADA
Passeig de Gràcia, 21 - 23 - BARCELONA

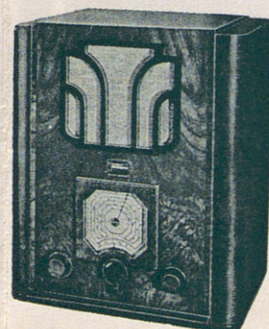

Hechuras

Tres calidades de toda garantía; tres precios únicos. El corte de tres metros resulta 60, 75 y 90 pesetas. Recomendamos Hechuras a precios especiales

PAÑOS RAMOS

PELAYO, 10

Chopin

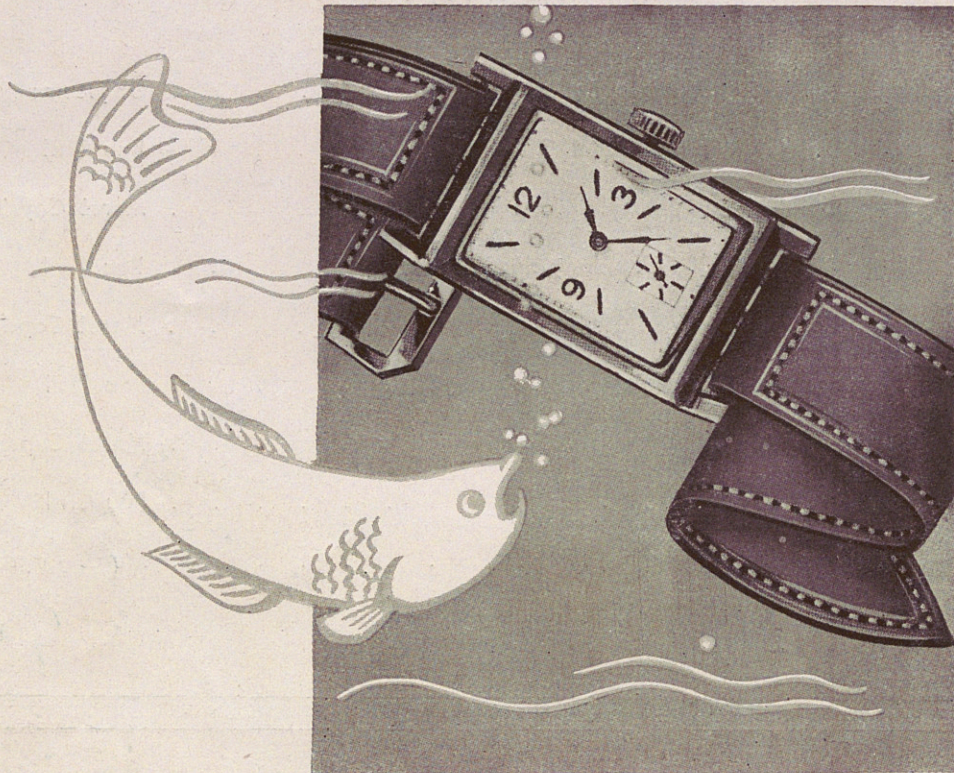

musicalidad

Muy pocos receptores son capaces de expresar la serenidad de la noche, el murmullo del bosque y la romántica desesperanza que emanan de las obras de Chopin. Es preciso que la maestría en la ejecución y los armónicos aterciopelados de las notas bajas del «Piano de concierto», se reproduzcan fielmente. Para ello es necesario un receptor ultramusical: El modernísimo PHILIPS «LA LLAVE DEL MUNDO» basado en el nuevo principio «Multinductancia» es el único capaz de dar vida ante usted al alma, y al genio de las obras del gran Chopin.

PHILIPS a «Multinductancia»
"LA LLAVE DEL MUNDO"

PIDA UNA DEMOSTRACIÓN A LOS REPRESENTANTES OFICIALES PHILIPS

LIEMA

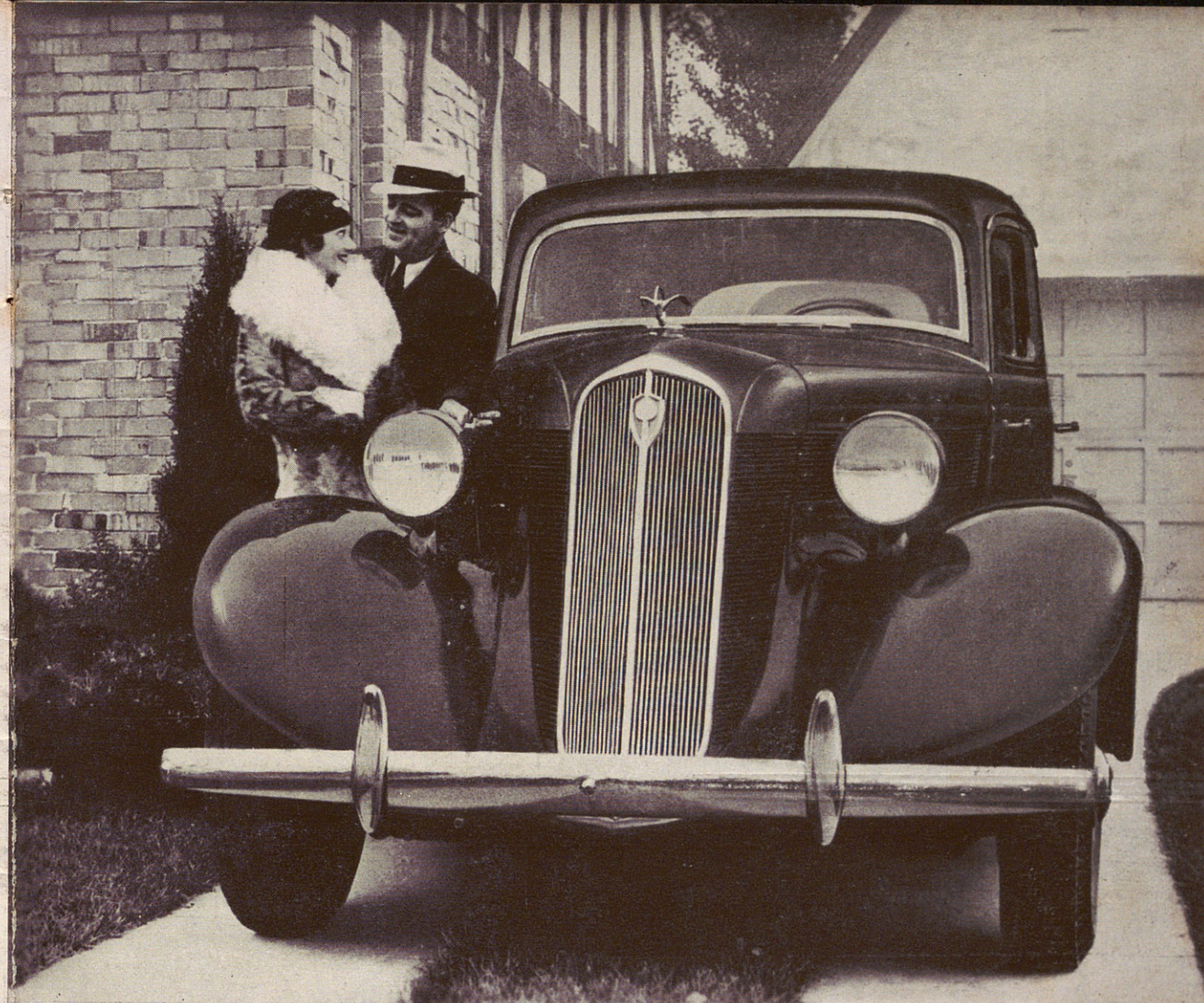
Rellotje Submarí de precisió. Indicat
durant l'estiu perquè resisteix l'aigua i
la humitat.

CENTRAL SUISSA, S. A.

Avinguda Portal de l'Angel, 23

BARCELONA

STUDEBAKER

nou model Dictador 1935

Concessionaris Exclusius

Romagosa i C.^{ia}

Valencia, 295 - BARCELONA

M. CAPSIR

PROGRAMA

del Concert en el que actuaran els eminents artistes

MERCE CAPSIR
i PAU CIVIL

al Casal del Metge

Mestre Director

ANTONI CAPDEVILA

Orquestra Sinfònica de Ràdio
Associació de Catalunya

Barcelona 27 Maig 1935
a les 10 de la nit

P. CIVIL

PRIMERA PART

1. — Rossini	: Obertura de «L'Italiana in Algeri».	Orquestra
2. — Toldrà	: CANÇÓ DE COMIAT	Pau Civil
3. — Camprubí:	PAPALLONA	Mercè Capsir
4. — Cilea	: L'ARLESIANA «Plany de Frederic».	Pau Civil
5. — García Robles:	SOSPIR.	Mercè Capsir
6. — Flotow	: MARTHA «M'appari tutto amor...».	Pau Civil
7. — Bellini	: LA SONNAMBULA «Romança de soprano»	Mercè Capsir
8. — Falla	: JOTA	Pau Civil
9. — Granados:	ELEGIA ETERNA	Mercè Capsir

SEGONA PART

1.— Guridi	: Intermedi de «EL CASERÍO»	Orquestra
2.— Massenet	: WERTHER	
	«lo non so se son desto»	} Pau Civil
	«Ah! non mi ridestar	
3.— Falla	: NANA	Mercè Capsir
4.— Morera	: CLAVELL DEL BALCÓ	Pau Civil
5.— Rossini	: SEMIRAMIDE «Aria»	Mercè Capsir
6.— Puccini	: LA BOHEME «Duo 1.er acte»	Capsir-Civil

SESSIÓ DE MÚSICA
I POESIA

OBRES INÈDITES DE

JULI PONS

POEMES DE

CENTENO GÜELL

INTERPRETACIÓ I RECITACIÓ PELS MATEIXOS
AUTORS.

AMB LA COOPERACIÓ DE L'EMINENT SOPRANO

MARIA CLARAMUNT

SALA D'ACTES DEL
M A J E S T I C - H O T E L

PASSEIG DE GRÀCIA, N.º 70
BARCELONA

DIA 6 DE JUNY DE 1932,
A LES DEU DE LA NIT.

PER A INVITACIONS: CASA MOZART. - RAMBLA DE LES FLORS, 33

CENTENO GÜELL

POETA LLOREJAT COSTA-RIQUENY

...En su libro reciente, sin duda lo que con más intensidad deslumbra, es su primera parte. Todo el ANGELUS responde a una exclusiva necesidad, a la necesidad de ser sincero. Y así, no es extraño observar que el poeta nos señala un viador, sino extraordinario, nunca vulgar. Su viador, es un gran viador, y ha de encontrarse presto a escuchar y comprender los consejos del ANGELUS, desde el momento que en su presentación nos habla de un dios interior, de su inmenso dios personal, que aunque reducido, sabe como la poesía de Centeno Güell agrandarse con agigantamiento sentimental.

A excepción de grandes cosas, y como si no las necesitara, Centeno Güell clava su pupila poética, en nimiedades interesantes. Nimiedades que son origen de algo bello, porque como él nos habla en *Surtidor de amor*, nacen en la oscura tierra, para después poetizadas y lanzadas desde su surtidor personal, llegar a los cielos, con un alma de cristal pura, nítida...

«Todo es bello», dice en una de sus estrofas el poeta. Y al leer su libro, no hay más que responderle afirmativamente, sintiéndonos auxiliados para la captación de esa belleza, que como la emoción no está en todo, por lo menos en su exterior, sino latente y posible...

Todo luce, en un resumen de luces polícromas, que entresacamos—que entresaca en ANGELUS el poeta—al poder secundar a Rabindranath Tagore diciendo: «Luz, mi luz; luz que llena el mundo; luz que besa los ojos; luz que expande el corazón».

ENRIQUE AZCOAGA.

Madrid, 1932.

P R O G R A M A

I

Dissertació sobre «LA RELACIÓ ÍNTIMA POÈTICO-MUSICAL» per JULI PONS.

RECITACIÓ DE POEMES.

PRELUDI.

GLOSSA.

PRELUDI I FUGA

(al piano).

II

RECITACIÓ DE POEMES.

LA MARIAGNA.

EL PARDAL.

EL RUC.

(populars catalanes).

LA VIDA DOS ARREIROS (popular gallega).

SEVILLANAS (popular andalusa).

(Cant i piano).

III

RECITACIÓ DE POEMES.

PRELUDI.

BALLET POPULAR CATALÀ

(al piano).

EL MARÇ (poema d'En Carner).

CANT ESPIRITUAL (poema de Maragall).

(Cant i piano).

CONSERVATORI FEMENÍ

INSTITUT MUSICAL

FUNDAT EN 1913 I DIRIGIT

PER

ISABEL DE LA CALLE

SUBDIRECTORA:

CONCEPCIÓ CALLAO

SALMERON, 47 - BARCELONA - TELÉFON 73268

PROFESSORES:

ISABEL DE LA CALLE
CONCEPCIÓ CALLAO
RAQUEL MARTÍ
TERESA MORERA
MONTSERRAT CASSADÓ
CARME BAS
CARMELA DE LARROCHA
BEATRIZ DE SANTOS
M.ª CRISTINA MARTÍN
TERESA RAMÓN
MARIA CASANOVAS

ORFEÓ GRACIENC

ASTÚRIES, 83 (GRÀCIA)

Tercera Conferència-Concert

de les del Cicle organitzat per el

CONSERVATORI FEMENÍ

ofrenada a l'ORFEÓ GRACIENC

a càrrec de la Srta.

CARME BAS

amb la col·laboració de la Srta.

CONCEPCIÓ CALLAO

que tindrà lloc el diumenge, 31 de maig de 1931,

a les deu en punt del vespre

PROGRAMA

I PART

Disertació sobre la cançó popular

CARME BAS

(pausa)

Cançons populars, a càrrec de

CONCEPCIÓ CALLAO

GUILL. DUFAY.	<i>La belle se siet</i>	(segle xv).
J. PAHISSA.	<i>La Presó de Lleida</i>	(catalana).
»	<i>Cançó de lladre</i>	(catalana).
E. BOSCH.	<i>En Serrallonga</i>	(catalana).
J. BORRÁS DE PALAU . . .	<i>La Lluna</i>	(catalana) 1. ^a audició.
J. BARBERÁ.	<i>Desperteu-vos</i>	(francesa).
»	<i>Els tres dallaires</i>	(catalana).
»	<i>Javadis Indostanico</i>	(Cançó de bresol) (indostànica).
»	<i>Morendes la Virgen</i>	(Cançó de bresol) (salamantina) 1. ^a audició.
»	<i>La dama d'Aragó</i>	(catalana).
»	<i>El Foc de Sant Josep</i>	(catalana).

II PART

J. LLONGUERAS	<i>Vida dels soldats</i>	(catalana).
C. LOZANO	<i>Ma dona es morta</i>	(francesa).
F. PUJOL	<i>Marsanna</i>	(catalana).
J. GIBERT CAMINS	<i>L'enyor</i>	(catalana).
A. MASSANA (J. S.). . . .	<i>Cançó del Pastoret</i>	(catalana).
CARME BAS	<i>A l'horta del meu pare</i>	(catalana) Estrena.
J. LAMOTE DE GRIGNON . .	<i>Rosa del Folló</i>	(catalana).
E. TOLDRA.	<i>Ai, mossos qu'aneu pel món</i>	(catalana) 1. ^a audició.
R. LAMOTE DE GRIGNON . .	<i>Ball Cerdà</i>	(catalana) 1. ^a audició.
R. GERHARD	<i>La mort i la donzella</i>	(catalana).
»	<i>La Calàndria</i>	(catalana).
B. SAMPER.	<i>Del monestí a la Pobla</i>	(catalana) 1. ^a audició.

CONCEPCIÓ CALLAO

CARME BAS

Es prega no entrar ni sortir durant l'execució del programa.

Quarta Conferència a càrrec de CONCEPCIÓ CALLAO

En el concert del dilluns, 8 Desembre a les 5 tarda en el

PALAU DE LA MUSICA CATALANA

VALCARCEL,

l'escudrinyador incansable de les pures melodies indies, donarà a conèixer, interpretades per

Concepció Lallao

cançons populars dels Inques, cantades en el seu idioma nadiu,

VALCARCEL

executarà al piano obres originals, i en col·laboració amb

Rosa Garcia Faria

una **Suite per a violí i piano**, les quals porten el càlid accent d'aquelles terres exòtiques, que tingueren una tradició de màgia

Programes en els magatzems de música. Localitats Unió Musical Espanyola
Passeig de Gràcia, 54, de 4 a 7 tarda. (Telèfon 13912)

Organització: "ARGOS DE LA MUSICA

LA ROSA ENCISA EL ROSSINYOL

(Rimski-Karsakoff—A. Koitsov)

La rosa encisa el rossinyol;
ell va cantant fins que ix el sol;
mes ella no li fa resposta.
Prenent la lira un trobador
vol d'una noia encendre el cor;
ai, las! ben poc comprèn la noia
per qui és el cant,
ni menys perquè d'amor i de dolor és ple.

Trad. de J. Pena

GARIDETA

(Lletra i música de Ravel)

Garideta cap al tard,
se'n va a passejà pel prat,
a cullir la floreta blava i el botó daurat.

Gaia saltirona com una cabreta,
guaita aci i allà i a tot costat.

Ja n'encontra el llop vellot,
pèl alçat i l'ull de foc:
«Ei, ei, Margarideta,
vols veni a passejà un poc?»
Molt desalenada corre Garideta,
perd la caputxeta i també un soc!

Troba un patge molt galan,
ben vestit de gris i blanc:
«Ei, ei, Margarideta,
vols passejà amb mi un instant?»
Poc que se l'escolta, pobre Garideta;
se'n va poc a poc tot somicant.

Troba après un senyorot,
lleig, panxut i tot grossot.
«Ei, ei, Margarideta,
vols que et dongui el meu bossot?»
Tot seguit s'hi atansa gentil Garideta;
no's veu més al prat ni al llogarrot.

Trad. de F. Pujol

Concert dissetè

ORQUESTRA DELS AMICS DE LA MÚSICA

PROGRAMA

I

EURYANTE, obertura	Weber
PORTRAITS (1. ^a audició)	Béla - Bartók
GLOSSES DE CANÇONS (Estrena)	F. Pujol

II

EL BURGÉS GENTILHOME, suite	Strauss
---------------------------------------	---------

III

RÉVERIE (1. ^a audició)	Scriábin
PASTORALE D'ETÉ (1. ^a audició)	A. Honegger
PRINTEMPS, suite simfònica (1. ^a audició)	Debussy

ASSOCIACIÓ
D'AMICS
DE LA MÚSICA

Curs 1922
1923
(Any Vintè)

CONCERT SETZÈ

Dissabte, dia 2 de juny
de 1923, a tres
quarts de deu
de la nit

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

Recital de cant per la contralt Senyoreta Concepció Callao

Antònia Sancristòfol de Folch, pianista

PROGRAMA

I

AMARILLI MIA BELLA	S. Caccini (1545-1614)
INTORNO ALL'IDOL MIO	A. Cesti (1620-1669)
SEBBEN CRUDELE	A. Caldara (1671-1763)
COME RAGIO DI SOL	»
IL MIO BEL FOCO	B. Marcello (1686-1739)
MAR BONANÇA	Schubert
CANÇÓ DE MAIG	Beethoven

II

VIDA AMOROSA D'UNA DONA.	Schumann
----------------------------------	----------

- I. Des que un jorn valguere'l...
- II. Ell, el més gentil dels homes...
- III. No ho puc captr, no ho puc creure...
- IV. Oh tu, la meva бага...
- V. Dolces germanes...
- VI. Dolç amic, tu em gualtes...
- VII. Vine als meus braços, vine al meu pit...
- VIII. Ah! tu per primer cop m'has dut el dol...

III

OH GALTES XAMOSEs	Brahms
SERENADA INÚTIL	»
LA PROCESSÓ	C. Franch
LES ROSES D'ISPAHAN.	G. Fauré
ELS BRESSOLS	»
L'AMIC ÈS MEU (del «Càntic dels càntics»)	Cornelius
LA ROSA ENCISA AL ROSSINYOL (cançó oriental)	Rimski-Korsakoff
GARIDETA	Ravel

PIANO PLEYEL

NO ES PERMET ENTRAR NI SORTIR DE LA SALA DURANT L'EXECUCIÓ DE LES OBRES

Ès freda la nit
i fa un vent tan glaçat
que bo i glaçant-me el cor
pot apagar-m'hi el foc;
obra, doncs, tresor,
obra, doncs, obra doncs,
obra doncs tresor.

Doncs si l'apagués
no l'encenguís més,
deix-lo apagar en ton pit
i ara te'n vas al llit.
Bona nit minyó,
bona nit, bona nit,
ara vesten al llit.

Trad. de J. Pena

LA PROCESSÓ

(C. Franch-Ch. Brizeux)

Déu s'atansa pel mig dels camps,
per fagedes i erms, per la florida prada.
Ja ve portat pel clergue i seguit de gentada.
A ne'ls càntics de l'home, ocell uneix tos cants.
Se deturen.
La gent entorn de bella alzina,
baix l'Hòstia divinal,
amb greu fervor s'inclina.
Oh sol! nimba al bon Déu
de flames fulgurants.
A ne'ls càntics de l'home, ocell uneix tos cants.
Oh flors ara amb l'encens confongueu vostre flaire.
Gran festa, tot rellú; perfums embaumeu l'aire!
Déu s'atansa pel mig dels camps.

Trad. de J. Pena

LES ROSES D'ISPAHAN

(Fauré-Leconte de Lisle)

Les roses d'Ispahan amb llur clòfia de molsa,
gessamins de Mossul, les flors del taronger,
no fan perfum tan bo, no fan olor tan dolça,
oh blanca Leilah! com ton hàlit lleuger.

Tos llavis coralins fan un riure lleuger,
sonorós com salt d'aigua i d'una veu més dolça,
més que l'oreig festós qui bressa el taronger,
més que'l moixó qui canta a ran del niu de molsa.

Oh Leilah! d'ençà que enduts per vol lleuger
són fora aquells petons de ta boca tan dolça,
ja no exhala perfum el marcit taronger,
ja no fan gens d'olor les roses en llur molsa.

Oh! que la teva amor, com papelló lleuger,
retorni al meu cor trist, volant pressosa i dolça,
i que ella embaumi encara les flors del taronger,
les roses d'Ispahan, en llur clòfia de molsa.

Trad. de J. Pena

ELS BRESSOLS

(Fauré-Sully-Prudhomme)

Vora la riba, quiets i sols,
hi ha els vaixells bressats per l'onatge,
i esment no han d'aquells xics bressols
que la mare bressa a la platja.

Mes ve el jorn tan trist del comiat,
Ai! que el plor de la dona brolla,
mentre que l'hom, àvid i ausat,
tot l'horitzó serà escorcolla.

Ah! quan del port les naus a vols
van mar endins i així esborrant-se
senten calfreds, senten recança,
que els criden els llunyans bressols.

Trad. de J. Pena

L'AMIC ÈS MEU (Del «Càntic dels Càntics»)

(P. Cornelius)

L'amic és meu i jo só d'ell,
ell del meu cor l'amat: jo el cor li he dat.
Damunt son braç la testa he reposat,
i ell el seu pit m'ha estret enamorat.

L'amic és meu i jo só d'ell,
son cor somès ha hagut d'amar-me a mi;
la boca seva em besa i vull son bes
perquè té el llavis dolços com el vi.

L'amic és meu i jo só d'ell.
Fort és l'amor, té força com la mort;
és foc diví que mai es torna fum,
és foc diví que els nostres cors consum.

L'amic és meu i jo só d'ell

Trad. de J. Maragall

Vora el llit on dormo
 lloc hi té un bressol
 on repòs hi trobi
 de mon somni el vol;
 mes quan torni el dia,
 vida el somni haurà,
 i per mi ta imatge
 dolça mig-riurà.

VII

Vine als meus braços, vine al meu pit,
 tu qui ets ma joia, qui ets mon delit!
 L'amor és la ditxa, la ditxa és l'amor;
 no me'n desdic, ho dic amb fervor.

Si tan ditxosa abans sigui,
 goig com el d'ara mai senti.

Sols qui ha infantat, sols qui es daleix
 pel nin que amb el seu pit nodreix,.

sols una mare, doncs, sabrà
 l'amor com és, quin goig pot dà.

Oh com jo planyo l'hom mesquí,
 qui el goig matern no pot senti!

T'estim, t'estim, mon angelet;
 tu em guaites jugant i rius tot solet.

Jo et done mos braços, jo et done mon pit,
 que ets tu ma joia, mon sol delit!

VIII

Ah! Tu per cop primer m'has dut el dol,
 cop ben fatal!
 Tu dorms, cruel, deixant-me sens consol,
 en son mortal.

Esguardo abandonada entorn de mi,
 el món és buit.
 Si viure vaig un temps feliç, així
 mon viure és fuit.

Reclosa em só dins meu davant la mort,
 ja cau el vel;
 llà't torno a haver, oh ma perduda sort!
 Oh tu, mon cel!

Trad. de J. Pena

OH GAITES XAMOSSES

(Brahms-P. Fleemming)

Oh gaites xamoses,
 que en sou d'agradesos.

Tu ets roja,
 tu albina,
 tu sembles de nina,
 tantost que jo us miro,
 no sé pas com dir-ho,
 m'enciso, me friso debades
 al veure-us rosades.
 per fer-vos besades.

Que en sou d'agradesos
 oh gaites xamoses!

Oh sol de delícia!
 Oh dolça clarícia!
 Oh ullets qui m'encenen
 i els meus orbs devenen!

La imatge més pura!
 Tu ets font de ventura!
 Oh cel d'eixa terra!
 no'm facis mai guerra!

Oh dolça clarícia!
 Oh sol de delícia!

Ben tost la més bella,
 oeix ma querella.
 Prest vine, oh, vine,
 que ets dolça, divina;
 no facis que plori,
 no deixis que em mori.

Trad. de J. Pena

SERENADA INÚTIL

(Brahms — ***)

Bona nit mon tresor,
 bona nit goig del cor;
 jo't duc amor sens fi,
 vine la porta a obri,
 vina, vina, vina prompte a obri.

La porta és tancada
 no't vull deixà entrar;
 dèiem la mare un jorn
 fóra ta perdicó
 mai obri cap hom,
 mai obri, mai obri,
 mai obri cap hom.

TEXT DE LES CANÇONS

AMARILLI, MIA BELLA

(Caccini)

Amarilli, mia bella
 non credi del mio cor
 dolce desio,
 d'esser tu l'amor mio?
 Credilo pur: e se timor t'assale,
 dubitar non ti vale.
 Aprimi il petto e vedrai scritto in core.

Amarilli e il mio amore;
 credilo pur: e se timor t'assale,
 dubitar non ti vale.
 Aprimi il petto e vedrai scritto in core.

Amarilli e il mio amore.

INTORNO ALL'IDOL MIO...

(Cesti)

Intorno all'idol mio
 spirate pur, spirate
 aure soavi e grate;
 e nelle guance elette
 baciato per me—cortesi aurette.
 Al mio ben, che riposa
 su l'ali della quiete,
 grati sogni assistete
 e il mio rachinso ardore
 svelategli per me—larve d'amore.

SEBBEN, CRUDELE...

(Caldara)

Sebben, crudele,
 mi fai languir,
 sempre fede'e
 ti voglio amar.
 Con la lunghezza
 del mio servir
 la tua fiera
 saprò stancar.

COME RAGGIO DI SOL...

(Caldara)

Come raggio di sol mite e sereno
 sovra pràcidi flutti si riposa
 mentre del mare nel profondo seno
 sta la tempesta ascosa:
 così riso talor gaio e pacato
 di contento, di gioia un labbro infiora,
 mentre nel suo sagreto il cor piagato
 s'angoscia e si martóra.

IL MIO BEL FOCO...

(Marcello)

Il mio bel foco,
 o lontano o vicin ch'esser poss'io,
 senza congiar mai tempre
 per voi, care pupille, arderà sempre.

Quella fiamma che m'accende
 piace tanto all'anima mia
 che giammai s'estinguerà.
 Ese il fato mi rende,
 vaghi rai del mio bel sole,
 altra luce ella nun vuole
 nè voler giammai potrà.

MAR BONANÇA

(Schubert-Goethe)

Calma immensa regna en l'aigua,
 res no mou la quieta mar,
 ple d'angúnia mira'l nauta
 l'ample espill qui llis apar.

Cap conhort l'oreig no porta!
 És de mort l'afrós silenci!
 Ni una onada es veu somorta
 dins d'aquell desert immens.

Trad. de J. Pena

CANÇÓ DE MAIG

(Beethoven - Goethe)

Com lluu Natura
plena d'esclat!
El sol com brilla!
Com riu el prat!

Les flors exhalen
fragants olors,
l'humil bardissa
suau remors.

Rublet de joia
reviu tot ser;
oh sol, oh terra,
oh ditxa, oh pler!

Oh amor, oh nimbe
de tons sublims,
com boira d'aua
damunt dels cims!

Tu august consagres
el camp fecond,
frescal florida
tu estens pel món.

Gentil rineta,
mon cor és teu!
tos ulls m'ho diuen:
ton cor és meu!

Tal com l'alosa
vol cants i llum,
tal com exhalen
les flors perfum,

així s'inflama
per tu mon pit,
per tu qui m'omple
d'un gai delit

per' més cantades
i danses fer.
Tant com m'estimis
feliç deus ser!

Trad. de J. Pena

VIDA AMOROSA D'UNA DONA

(Schumann-Chamisso)

I

Des que un jorn vaig veure'l
cega em crec jo sè,
puix que tot quant miro
d'ell reflex devé.
Com desperta en somnis
sempre'l tinc davant;
fins en plena fosca
brilla clà i radiant.
Tot és fosc i pàl·lid,
tot sens ell és poc;
mes germanes juguen,
prò no'm plau cap joc.
En ma cambra sola
vull mon plor desfer;
des que un jorn vaig veure'l
cega em crec jo ser!

II

Ell, el més gentil dels homes,
tot tendresa, tot bondat:
dolços llavis, ulls radiosos,
clara pensa i cor ausat!
Tal com dalt la volta blava
lluu claríssim cada estel,
ell també radiant, magnífic,
lluu claríssim dins mon cel.
Passa, passa fent ta via,
jo admirar-te al lluny deuré;
sols humil així esguardant-te,
ditxa en ma tristot tindrè!
Oh, mos prec callats no escoltis!
pel teu bé's endrego sols;
no és per tu l'humil donzella,
tu, l'estel d'esplèndids vols.
La més digna d'entre totes
sols ta electa un jorn pot sè;
bencir-la jo vull ara,
ara i sempre jo ho faré.
Vull per ço plorar de joia,
ditxa plena tindrè així,
i anc que'l cor degués trencar-se'm,
trencat cor, que'm fa an a mí?

III

No ho puc capir, no ho puc creure,
sens dubte, un somni em traí:
com és qu'entre tantes d'altres
m'escull, ai pobreta de mí?
M'apar talment qu'ell va dir-me:
per sempre teu seré;
m'apar qu'encara somnio
i açò vritat no pot sè.
Oh, féu que amb eix somni mori
bressant-me damunt son pit!
Oh, féu que la mort me trobi
amb llarmes de goig infinit!

IV

Oh, tu, la meua baga,
la meua bagueta d'or,
jo't porto ferventa a mos llavis,
jo't porto al damunt del cor.
Finiren ja els bells somnis,
els somnis tan plaents d'infant;
jo'm veia sola i perduda
pels erms sense límit errant.
Oh, tu, la meua baga,
ets tu qui m'ho has fet capí,
qui al meu esguard mostrares
quin és de la vida'l valer sens fi
Per ell vull viure i servir-lo,
ser tota d'ell de grat,
mon ésser donar-li i sentir-me
transfosa pel seu esclat.
Oh, tu, la meua baga,
la meua bagueta d'or,
jo't porto ferventa a mos llavis,
jo't porto al damunt del cor.

V

Dolces germanes,
força abelliú-me,
cal que avui ma ventura aideu:
ara pressoses,
toies de murtra
com garlanda en mon front poseu.

Quan jo tranquila,
plena de joia,
era a la vora del ser amat,
sempre ell clamava,
plè de pruïja,
tot frisós, per eix jorn benaurat.
Dolces germanes,
foragiteu-me
l'ànsia folia qui'm nua'l cor,
perquè joiosa
jo'l pugui rebre,
qu'ell de joia és l'excels tresor.
Vens, oh caríssim,
vora l'aimia?
Vols llumenar-me tu, sol meu?
Deix que't contempli,
deix que't veneri,
deix que m'acati als teus peus, mon déu!
Flors, oh germanes,
flors oferiú-li,
roses, poncelles, porteu d'un vol.
I, ara germanes,
trista en ma joia,
dec anar-me'n del vostre estol.

VI

Dolç amic, tu'm guaites
amb sorpres mirar,
car no pots comprendre
ço qui'm fa plorar;
deix que humides perles,
com joell estrany,
cara avall rodolin
amb un dolç afany.
Com mon pit batega!
Quin joïós sofrir!
Si ara'ls mots sabia
per poguer-ho dir!
Vina, amaga'l rostre
sobre del meu pit;
vull a cau d'orella
dir-te el goig sentit.
Doncs, si saps la causa
de que plori tant,
deus mon plor comprendre,
oh estimat galan!
Prop mon cor reposa,
sent el seu glàti
perquè fort estrenye't
pugui contra mí.

LA ROSA ENCISA EL ROSSINYOL

(Rimski-Karsakoff—A. Koltsov)

La rosa encisa el rossinyol;
ell va cantant fins que ix el sol;
mes ella no li fa resposta.
Prenent la lira un trobador
vol d'una noia encendre el cor;
ai, las! ben poc comprèn la noia
per qui és el cant,
ni menys perquè d'amor i de dolor és ple.

Trad. de J. Pena

GARIDETA

(Lletra i música de Ravel)

Garideta cap al tard,
se'n va a passejà pel prat,
a collir la floreta blava i el botó daurat.

Gaia saltirona com una cabreta,
guaita aci i allà i a tot costat.

Ja n'encontra el llop vellot,
pèl alçat i l'ull de foc:

«Ei, ei, Margarideta,
vols veni a passejà un poc?»
Molt desalenada corre Garideta,
perd la caputxeta i també un soc!

Troba un patge molt galan,
ben vestit de gris i blanc:
«Ei, ei, Margarideta,
vols passejà amb mi un instant?»
Poc que se l'escolta, pobre Garideta;
se'n va poc a poc tot somicant.

Troba après un senyorot,
lleig, panxut i tot grossot.
«Ei, ei, Margarideta,
vols que et dongui el meu bossot?»
Tot seguit s'hi atansa gentil Garideta;
no's ven més al prat ni al llogarrot.

Trad. de F. Pujol

Concert dissetè

ORQUESTRA DELS AMICS DE LA MÚSICA

PROGRAMA

I

EURYANTE, obertura	Weber
PORTRAITS (1. ^a audició)	Béla - Bartók
GLOSSES DE CANÇONS (Estrena)	F. Pujol

II

EL BURGÉS GENTILHOME, suite	Strauss
-----------------------------	---------

III

RÉVERIE (1. ^a audició)	Scriábin
PASTORALE D'ETÉ (1. ^a audició)	A. Honegger
PRINTEMPS, suite simfònica (1. ^a audició)	Debussy

ASSOCIACIÓ
D'AMICS
DE LA MÚSICA

Curs 1922
1923
(Any Vintè)

CONCERT SETZÈ

Dissabte, dia 2 de juny
de 1923, a tres
quarts de deu
de la nit

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

Recital de cant per la contralt Senyoreta Concepció Callao

Antònia Sancristòfol de Folch, pianista

PROGRAMA

I

AMARILLI MIA BELLA	S. Caccini (1545-1614)
INTORNO ALL'IDOL MIO	A. Cesti (1620-1669)
SEBBEN CRUDELE	A. Caldara (1671-1763)
COME RAGIO DI SOL	
IL MIO BEL FOCO	B. Marcello (1686-1739)
MAR BONANÇA	Schubert
CANÇÓ DE MAIG	Beethoven

II

VIDA AMOROSA D'UNA DONA.	Schumann
----------------------------------	----------

- I. Des que un jorn valgueure'l...
- II. Ell, el més gentil dels homes...
- III. No ho puc capir, no ho puc creure...
- IV. Oh tu, la meva baga...
- V. Dolces germanes...
- VI. Dolç amic, tu em guaites...
- VII. Vins als meus braços, vins al meu pit...
- VIII. Ah! tu per primer cop m'has dut el dol...

III

OH GALTES XAMOSES	Brahms
SERENADA INÚTIL	
LA PROCESSÓ	C. Franck
LES ROSES D'ISPAHAN	G. Fauré
ELS BRESSOLS	
L'AMIC ÉS MEU (del «Càntic dels càntics»)	Cornelius
LA ROSA ENCISA AL ROSSINYOL (cançó oriental)	Rimski-Korsakoff
GARIDETA	Ravel

PIANO PLEYEL

NO ES PERMET ENTRAR NI SORTIR DE LA SALA DURANT L'EXECUCIÓ DE LES OBRES

Es freda la nit
i fa un vent tan glaçat
que bo i glaçant-me el cor
pot apagar-m'hi el foc;
obra, doncs, tresor,
obra, doncs, obra doncs,
obra doncs tresor.

Doncs si l'apagués
no l'encenguis més,
deix-lo apagar en ton pit
i ara te'n vas al llit.
Bona nit minyó,
bona nit, bona nit,
ara vesten al llit.

Trad. de J. Pena

LA PROCESSÓ

(C. Franch-Ch. Brizeux)

Déu s'atansa pel mig dels camps,
per fagedes i erms, per la florida prada.
Ja ve portat pel clergue i seguit de gentada.
A ne'ls càntics de l'home, ocell uneix tos cants.
Se deturen.
La gent entorn de bella alzina,
baix l'Hostia divina,
amb greu fervor s'inclina.
Oh sol! nimba al bon Déu
de flames fulgurants.
A ne'ls càntics de l'home, ocell uneix tos cants.
Oh flors ara amb l'encens confongueu vostre flaïre.
Gran festa, tot rellú; perfums embaumeu l'aire!
Déu s'atansa pel mig dels camps.

Trad. de J. Pena

LES ROSES D'ISPAHAN

(Fauré-Leconte de Lisle)

Les roses d'Ispahan amb llur clòfia de molsa,
gessamins de Mossul, les flors del taronger,
no fan perfum tan bo, no fan olor tan dolça,
oh blanca Leilah! com ton hàlit lleuger.

Tos llavis coralins fan un riure lleuger,
sonorós com salt d'aigua i d'una veu més dolça,
més que l'oreig festós qui bressa el taronger,
més que'l moixó qui canta a ran del niu de molsa.

Oh Leilah! d'ençà que enduts per vol lleuger
són fora aquells petons de ta boca tan dolça,
ja no exhala perfum el marcit taronger,
ja no fan gens d'olor les roses en llur molsa.

Oh! que la teva amor, com papelló lleuger,
retorni al meu cor trist, volant pressosa i dolça,
i que ella embaumi encara les flors del taronger,
les roses d'Ispahan, en llur clòfia de molsa.

Trad. de J. Pena

ELS BRESSOLS

(Fauré-Sully-Prudhomme)

Vora la riba, quietes i sols,
hi ha els vaixells bressats per l'onatge,
i esment no han d'aquells xics bressols
que la mare bressa a la platja.

Mes ve el jorn tan trist del comiat?
Ai! que el plor de la dona brolla,
mentre que l'hom, àvid i ausat,
tot l'horitzó serà escorcolla.

Ah! quan del port les naus a vols
van mar endins i així esborrant-se
senten calfreds, senten recança,
que els criden els llunyans bressols.

Trad. de J. Pena

L'AMIC ÉS MEU (Del «Càntic dels Càntics»)

(P. Cornelius)

L'amic és meu i jo só d'ell,
ell del meu cor l'amat: jo el cor li he dat.
Damunt son braç la testa he reposat,
i ell el seu pit m'ha estret enamorat.

L'amic és meu i jo só d'ell,
son cor somès ha hagut d'amar-me a mi;
la boca seva em besa i vull son bes
perquè té el llavis dolços com el vi.

L'amic és meu i jo só d'ell.
Fort és l'amor, té força com la mort;
és foc diví que mai es torna fum,
és foc diví que els nostres cors consum.

L'amic és meu i jo só d'ell

Trad. de J. Maragall

Vora el lliit on dormo
lloc hi té un bressol
on repòs hi trobi
de mon somni el vol;
mes quan torni el dia,
vida el somni haurà,
i per mi ta imatge
dolça mig-riurà.

VII

Vine als meus braços, vine al meu pit,
tu qui ets ma joia, qui ets mon delit!
L'amor és la ditxa, la ditxa és l'amor;
no me'n desdic, ho dic amb fervor.

Si tan ditxosa abans siguí,
goig com el d'ara mai senti.

Sols qui ha infantat, sols qui es daleix
pel nin que amb el seu pit nodreix,

sols una mare, doncs, sabrà
l'amor com és, quin goig pot dà.

Oh com jo planyo l'hom mesquí,
qui el goig matern no pot senti!

T'estim, t'estim, mon angelet;
tu em guaites jugant i rius tot solet.

Jo et donc mos braços, jo et donc mon pit,
que ets tu ma joia, mon sol delit!

VIII

Ah! Tu per cop primer m'has dut el dol,
cop ben fatal!
Tu dorms, cruel, deixant-me sens consol,
en son mortal.

Esguardo abandonada entorn de mi,
el món és buit.
Si viure vaig un temps feliç, així
mon viure és fuit.

Reclosa em só dins meu davant la mort,
ja cau el vel;
llà't torno a haver, oh ma perduda sort!
Oh tu, mon cel!

Trad. de J. Pena

OH GALTES XAMOSSES

(Brahms-P. Fleemming)

Oh galties xamoses,
que en sou d'agradoses.

Tu ets roja,
tu albina,
tu sembles de nina,
tantost que jo us miro,
no sé pas com dir-ho,
m'enciso, me friso debades
al veure-us rosades
per fer-vos besades.

Que en sou d'agradoses
oh galties xamoses!

Oh sol de delícia!
Oh dolça clarícia!
Oh ullets qui m'encenen
i els meus orbs devenen!

La imatge més pura!
Tu ets font de ventura!
Oh cel d'eixa terra!
no'm facis mai guerra!

Oh dolça clarícia!
Oh sol de delícia!

Ben tost la més bella,
oeix ma querella.
Prest vine, oh, vine,
que ets dolça, divina;
no facis que plori,
no deixis que em mori.

Trad. de J. Pena

SERENADA INÚTIL

(Brahms — ***)

Bona nit mon tresor,
bona nit goig del cor;
jo't duc amor sens fi,
vine la porta a obrí,
vina, vina, vina prompte a obrí.

La porta és tancada
no't vull deixà entrar;
dèiem la mare un jorn
fóra ta perdició
mai obrí cap hom,
mai obrí, mai obrí,
mai obrí cap hom.

TEXT DE LES CANÇONS

AMARILLI, MIA BELLA

(Caccini)

Amarilli, mia bella
non credi del mio cor
dolce desio
d'esser tu l'amor mio?
Credilo pur: e se timor t'assale,
dubitar non ti vale.
Aprimi il petto e vedrai scritto in core.

Amarilli e il mio amore;
credilo pur; e se timor t'assale,
dubitar non ti vale.
Aprimi il petto e vedrai scritto in core.

Amarilli e il mio amore.

INTORNO ALL'IDOL MIO...

(Cesti)

Intorno all'idol mio
spirate pur, spirate
aure soavi e grate;
e nelle guance elette
baciato per me—cortesi aurette.
Al mio ben, che riposa
su l'ali della quiete,
grati sogni assistete
e il mio rachinso ardore
svelategli per me—larve d'amore.

SEBBEN, CRUDELE...

(Caldara)

Sebben, crudele,
mi fai languir,
sempre fede'e
ti voglio amar.
Con la lunghezza
del mio servir
la tua fiera
saprò stancar.

COME RAGGIO DI SOL...

(Caldara)

Come raggio di sol mite e sereno
sovra praci di flutti si riposa
mentre del mare nel profondo seno
sta la tempesta ascosa:
così riso talor gaio e pacato
di contento, di gioia un labbro infiora,
mentre nel suo sagro il cor piagato
s'angoscia e si martóra.

IL MIO BEL FOCO...

(Marcello)

Il mio bel foco,
o lontano o vicin ch'esser poss'io,
senza congiar mai tempre
per voi, care pupille, arderà sempre.

Quella fiamma che m'accende
piace tanto all'anima mia
che giammai s'estinguerà.
Ese il fato mi rende,
vagli rai del mio bel sole,
altra luce ella nun vuole
nè voler giammai potrà.

MAR BONANÇA

(Schubert-Goethe)

Calma immensa regna en l'aigua,
res no mou la quieta mar,
ple d'angúnia mira'l nauta
l'ample espill qui llis apar.

Cap conhort l'oreig no porta!
Es de mort l'afros sileng!
Ni una onada es veu somorta
dins d'aquell desert immens.

Trad. de J. Pena

CANÇÓ DE MAIG

(Beethoven - Goethe)

Com lluu Natura
plena d'esclat!
El sol com brilla!
Com riu el prat!

Les flors exhalen
fragants olores,
l'humil bardissa
suau remors.

Rublet de joia
reviu tot ser;
oh sol, oh terra,
oh ditxa, oh pler!

Oh amor, oh nimbe
de tons sublims,
com boira d'auba
damunt dels cims!

Tu august consagres
el camp fecund,
frescal florida
tu estens pel món.

Gentil rineta,
mon cor és teu!
tos ulls m'ho diuen:
ton cor és meu!

Tal com l'alosa
vol cants i llum,
tal com exhalen
les flors perfum,

així s'inflama
per tu mon pit,
per tu qui m'omple
d'un gai delit

per' més cantades
i danses fer.
Tant com m'estimis
feliç deus ser!

Trad. de J. Pena

VIDA AMOROSA D'UNA DONA

(Schumann-Chamisso)

I

Des que un jorn vaig veure'l
cega em crec jo sè,
puix que tot quant miro
d'ell reflex devé.
Com desperta en somnis
sempre'l tinc davant;
fins en plena fosca
brilla clà i radiant.
Tot és fosc i pàl·lid,
tot sens ell és poc;
mes germanes juguen,
prò no'm plau cap joc.
En ma cambra sola
vull mon plor desfer;
des que un jorn vaig veure'l
cega em crec jo ser!

II

Ell, el més gentil dels homes,
tot tendresa, tot bondat:
dolços llavis, ulls radiosos,
clara pensa i cor ausat!
Tal com dalt la volta blava
lluu claríssim cada estel,
ell també radiant, magnífic,
lluu claríssim dins mon cel.
Passa, passa fent ta via,
jo admirar-te al lluny deuré;
sols humil així esguardant-te,
ditxa en ma tristor tindrè!
Oh, mos prec's callats no escoltis!
pel teu bé's endrego sols;
no és per tu l'humil donzella,
tu, l'estel d'esplèndids vols.
La més digna d'entre totes
sols ta electa un jorn pot sè;
beneir-la jo vull ara,
ara i sempre jo ho faré.
Vull per ço plorar de joia,
ditxa plena tindrè així,
i anc que'l cor degués trencar-se'm,
trencat cor, que'm fa an a mí?

III

No ho puc capir, no ho puc creure,
sens dubte, un somni em traí:
com és qu'entre tantes d'altres
m'escull, ai pobreta de mí?
M'apar talment qu'ell va dir-me:
per sempre teu seré;
m'apar qu'encara somnio
i açò vritat no pot sè.
Oh, féu que amb eix somni mori
bressant-me damunt son pit!
Oh, féu que la mort me trobi
amb llarmes de goig infinit!

IV

Oh, tu, la meva baga,
la meva bagueta d'or,
jo't porto ferventa a mos llavis,
jo't porto al damunt del cor.
Finiren ja els bells somnis,
els somnis tan plaents d'infant;
jo'm veia sola i perduda
pels erms sense limit errant.
Oh, tu, la meva baga,
ets tu qui m'ho has fet capí,
qui al meu esguard mostrares
quin és de la vida'l valer sens fi
Per ell vull viure i servir-lo,
ser tota d'ell de grat,
mon ésser donar-li i sentir-me
transfosa pel seu esclat.
Oh, tu, la meva baga,
la meva bagueta d'or,
jo't porto ferventa a mos llavis,
jo't porto al damunt del cor.

V

Dolces germanes,
força abelliu-me,
cal que avui ma ventura aideu:
ara pressoses,
toies de murtra
com garlanda en mon front poseu.

Quan jo tranquila,
plena de joia,
era a la vora del ser amat,
sempre ell clamava,
plè de pruija,
tot frisós, per eix jorn benaurat.

Dolces germanes,
foragiteu-me
l'ànsia folla qui'm nua'l cor,
perquè joiosa
jo'l pugui rebre,
qu'ell de joia és l'excels tresor.

Vens, oh caríssim,
vora l'aimia?
Vols llumenar-me tu, sol meu?
Deix que't contempli,
deix que't veneri,
deix que m'acati als teus peus, mon déu!
Flors, oh germanes,
flors oferiu-li,
roses, poncelles, porteu d'un vol.
I, ara germanes,
trista en ma joia,
dec anar-me'n del vostre estol.

VI

Dolç amic, tu'm guaites
amb sorprès mirar,
car no pots comprendre
ço qui'm fa plorar;
deix que humides perles,
com joell estrany,
cara avall rodolin
amb un dolç afany.
Com mon pit batega!
Quin joïós sofrir!
Si ara'ls mots sabia
per poguer-ho dir!
Vina, amaga'l rostre
sobre del meu pit;
vull a cau d'orella
dir-te el goig sentit.
Doncs, si saps la causa
de que plori tant,
deus mon plor comprendre,
oh estimat galan!
Prop mon cor reposa,
sent el seu glai
perquè fort estrenye't
pugui contra mí.

LA ROSA ENCISA EL ROSSINYOL

(Rimski-Karsakoff—A. Koltsov)

La rosa encisa el rossinyol;
ell va cantant fins que ix el sol;
mes ella no li fa resposta.
Prenent la lira un trobador
vol d'una noia encendre el cor;
ai, las! ben poc comprèn la noia
per qui és el cant,
ni menys perquè d'amor i de dolor és ple.

Trad. de J. Pena

GARIDETA

(Lletra i música de Ravel)

Garideta cap al tard,
se'n va a passejà pel prat,
a eullir la floreta blava i el botó daurat.

Gaia saltirona com una cabreta,
guaita ací i allà i a tot costat.

Ja n'encontra el llop vellot,
pèl alcat i l'ull de foc:
«Ei, ei, Margarideta,
vols veni a passejà un poc?»
Molt desalenada corre Garideta,
perd la caputxeta i també un soc!

Troba un patge molt galan,
ben vestit de gris i blanc:
«Ei, ei, Margarideta,
vols passejà amb mi un instant?»
Poc que se l'escolta, pobre Garideta;
se'n va poc a poc tot somicant.

Troba après un senyorot,
lleig, panxut i tot grossot.
«Ei, ei, Margarideta,
vols que et dongui el meu bossot?»
Tot seguit s'hi atansa gentil Garideta;
no's veu més al prat ni al llogarrot.

Trad. de F. Pujol

Concert dissetè

ORQUESTRA DELS AMICS DE LA MÚSICA

PROGRAMA

I

EURYANTE, obertura	Weber
PORTRAITS (1.ª audició)	Béla - Bartók
GLOSSES DE CANÇONS (Estrena)	F. Pujol

II

EL BURGÉS GENTILHOME, suite	Strauss
---------------------------------------	---------

III

RÉVERIE (1.ª audició)	Scriábin
PASTORALE D'ETÉ (1.ª audició)	A. Honegger
PRINTEMPS, suite simfònica (1.ª audició)	Debussy

ASSOCIACIÓ D'AMICS DE LA MÚSICA

*Curs 1922
1923
(Any nou)*

CONCERT SETZÈ

Dissabte, dia 2 de juny
de 1923, a tres
quarts de deu
de la nit

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

Recital de cant per la contralt
Senyoreta Concepció Callao
Antònia Sancristòfol de Folch, pianista

PROGRAMA

I	
AMARILLI MIA BELLA	S. Caccini (1545-1614)
INTORNO ALL'IDOL MIO	A. Cesti (1620-1669)
SEBBEN CRUDELE	A. Caldara (1671-1763)
COME RAGIO DI SOL	
IL MIO BEL FOCO	B. Marcello (1686-1739)
MAR BONANÇA	Schubert
CANÇÓ DE MAIG	Beethoven
II	
VIDA AMOROSA D'UNA DONA.	Schumann
I. Des que un jorn vaig veure'l...	
II. Ell, el més gentil dels homes...	
III. No ho puc capir, no ho puc creure...	
IV. Oh tu, la meua boga...	
V. Dolces germanes...	
VI. Dolç amic, tu em guaites...	
VII. Vine als meus braços, vine al meu pit...	
VIII. Ah! tu per primer cop m'has dut el dol...	
III	
OH GALTES XAMOSEs	Brahms
SERENADA INÚTIL	»
LA PROCESSÓ	C. Franck
LES ROSES D'ISPAHAN	G. Fauré
ELS BRESSOLS	»
L'AMIC ÉS MEU (del «Càntic dels càntics»)	Cornelius
LA ROSA ENCISA AL ROSSINYOL (cançó oriental)	Rimski-Korsakoff
GARIDETA	Ravel

PIANO PLEYEL

NO ES PERMET ENTRAR NI SORTIR DE LA SALA DURANT L'EXECUCIÓ DE LES OBRES

Es freda la nit
i fa un vent tan glaçat
que bo i glaçant-me el cor
pot apagar-m'hi el foc;
obra, doncs, tresor,
obra, doncs, obra doncs,
obra doncs tresor.

Doncs si l'apagués
no l'encenguis més,
deix-lo apagar en ton pit
i ara te'n vas al llit.
Bona nit minyó,
bona nit, bona nit,
ara vesten al llit.

Trad. de J. Pena

LA PROCESSÓ

(C. Franck-Ch. Brizeux)

Déu s'atansa pel mig dels camps,
per fagedes i erms, per la florida prada.
Ja ve portat pel clergue i seguit de gentada.
A ne'ls càntics de l'home, ocell uneix tos cantos.
Se deturen.
La gent entorn de bella alzina,
baix l'Hòstia divinal,
amb greu fervor s'inclina.
Oh sol! nimba al bon Déu
de flames fulgurants.
A ne'ls càntics de l'home, ocell uneix tos cantos.
Oh flors ara amb l'encens confongueu vostre flaire.
Gran festa, tot rellé; perfums embaumeu l'aire!
Déu s'atansa pel mig dels camps.

Trad. de J. Pena

LES ROSES D'ISPAHAN

(Fauré-Leconte de Lisle)

Les roses d'Isbahan amb llur clòfia de molsa,
gessamins de Mossul, les flors del taronger,
no fan perfum tan bo, no fan olor tan dolça,
oh blanca Leilah! com ton hàlit lleuger.

Tos llavis coralins fan un riure lleuger,
sonorós com salt d'aigua i d'una veu més dolça,
més que l'oreig festós qui bressa el taronger,
més que'l moixó qui canta a ran del niu de molsa.

Oh Leilah! d'ençà que enduts per vol lleuger
són fora aquells petons de ta boca tan dolça,
ja no exhala perfum el marcit taronger,
ja no fan gens d'olor les roses en llur molsa.

Oh! que la teva amor, com papelló lleuger,
retorni al meu cor trist, volant pressosa i dolça,
i que ella embaumi encara les flors del taronger,
les roses d'Isbahan, en llur clòfia de molsa.

Trad. de J. Pena

ELS BRESSOLS

(Fauré-Sully-Prudhomme)

Vora la riba, quietis i sols,
hi ha els vaixells bressats per l'onatge,
i esment no han d'aquells xics bressols
que la mare bressa a la platja.

Mes ve el jorn tan trist del comiat,
Ai! que el plor de la dona brolla,
mentre que l'hom, àvid i ausat,
tot l'horitzó seré escorcolla.

Ah! quan del port les naus a vols
van mar endins i així esborrant-se
senten calfreds, senten recança,
que els criden els llunyans bressols.

Trad. de J. Pena

L'AMIC ÉS MEU (Del «Càntic dels Càntics»)

(P. Cornelius)

L'amic és meu i jo só d'ell,
ell del meu cor l'amat: jo el cor li he dat.
Damunt son braç la testa he reposat,
i ell el seu pit m'ha estret enamorat.

L'amic és meu i jo só d'ell,
son cor somès ha hagut d'amar-me a mi;
la boca seva em besa i vull son bes
perquè té el llavis dolços com el vi.

L'amic és meu i jo só d'ell.
Fort és l'amor, té força com la mort;
és foc diví que mai es torna fum,
és foc diví que els nostres cors consum.

L'amic és meu i jo só d'ell

Trad. de J. Maragall

Vora el llit on dormo
 lloc hi té un bressol
 on repòs hi trobi
 de mon somni el vol;
 mes quan torni el dia,
 vida el somni haurà,
 i per mi ta imatge
 dolça mig-riurà.

VII

Vine als meus braços, vine al meu pit,
 tu qui ets ma joia, qui ets mon delit!
 L'amor és la ditxa, la ditxa és l'amor;
 no me'n desdic, ho dic amb fervor.

Si tan ditxosa abans sigui,
 goig com el d'ara mai senti.

Sols qui ha infantat, sols qui es daleix
 pel nin que amb el seu pit nodreix,

sols una mare, doncs, sabrà
 l'amor com és, quin goig pot dà.

Oh com jo planyo l'hom mesquí,
 qui el goig matern no pot senti!

T'estim, t'estim, mon angelet;
 tu em guaites jugant i rius tot solet.

Jo et donc mos braços, jo et donc mon pit,
 que ets tu ma joia, mon sol delit!

VIII

Ah! Tu per cop primer m'has dut el dol,
 cop ben fatal!
 Tu dorms, cruel, deixant-me sens consol,
 en son mortal.

Esguardo abandonada entorn de mi,
 el món és buit.
 Si viure vaig un temps feliç, així
 mon viure és fuit.

Reclosa em só dins meu davant la mort,
 ja cau el vel;
 llà't torno a haver, oh ma perduda sort!
 Oh tu, mon cel!

Trad. de J. Pena

OH GALTES XAMOSSES

(Brahms-P. Fleemming)

Oh galties xamoses,
 que en sou d'agradesos.

Tu ets roja,
 tu albina,
 tu sembles de nina,
 tantost que jo us miro,
 no sé pas com dir-ho,
 m'enciso, me friso debades
 al veure-us rosades
 per fer-vos besades.

Que en sou d'agradesos
 oh galties xamoses!

Oh sol de delícia!
 Oh dolça clarícia!
 Oh ullets qui m'encenen
 i els meus orbs devenen!

La imatge més pura!
 Tu ets font de ventura!
 Oh cel d'eixa terra!
 no'm facis mai guerra!

Oh dolça clarícia!
 Oh sol de delícia!

Ben tost la més bella,
 oeix ma querella.
 Prest vine, oh, vine,
 que ets dolça, divina;
 no facis que plori,
 no deixis que em mori.

Trad. de J. Pena

SERENADA INÚTIL

(Brahms — ***)

Bona nit mon tresor,
 bona nit goig del cor;
 jo't duc amor sens fi,
 vine la porta a obrí,
 vina, vina, vina prompte a obrí.

La porta és tancada
 no't vull deixà entrar;
 dèiem la mare un jorn
 fóra ta perdicó
 mai obrí cap hom,
 mai obrí, mai obrí,
 mai obrí cap hom.

TEXT DE LES CANÇONS

AMARILLI, MIA BELLA

(Caccini)

Amarilli, mia bella
 non credi del mio cor
 dolce desio,
 d'esser tu l'amor mio?
 Credilo pur: e se timor t'assale,
 dubitar non ti vale.
 Aprimi il petto e vedrai scritto in core.

Amarilli e il mio amore;
 credilo pur; e se timor t'assale,
 dubitar non ti vale.
 Aprimi il petto e vedrai scritto in core.

Amarilli e il mio amore.

INTORNO ALL'IDOL MIO...

(Cesti)

Intorno all'idol mio
 spirate pur, spirate
 aure soavi e grate;
 e nelle guance elette
 baciàtelo per me—cortesi aurette.
 Al mio ben, che riposa
 su l'ali della quiete,
 grati sogni assistete
 e il mio rachinso ardore
 svelategli per me—larve d'amore.

SEBLEN, CRUDELE...

(Caldara)

Sebben, crudele,
 mi fai languir,
 sempre fede'e
 ti voglio amar.
 Con la lunghezza
 del mio servir
 la tua ferezza
 saprò stancar.

COME RAGGIO DI SOL...

(Caldara)

Come raggio di sol mite e sereno
 sovra pradi flutti si riposa
 mentre del mare nel profondo seno
 sta la tempesta ascosa:
 così riso talor gaio e pacato
 di contento, di gioia un labbro infiora,
 mentre nel suo sagreto il cor piagato
 s'angoscia e si martóra.

IL MIO BEL FOCO...

(Marcello)

Il mio bel foco,
 o lontano o vicin ch'esser poss'io,
 senza congiar mai tempre
 per voi, care pupille, arderà sempre.

Quella fiamma che m'accende
 piace tanto all'anima mia
 che giammai s'estinguerà.
 E se il fato mi rende,
 vaghi rai del mio bel sole,
 altra luce ella nun vuole
 nè voler giammai potrà.

MAR. BONANÇA

(Schubert-Goethe)

Calma immensa regna en l'aigua,
 res no mou la quieta mar,
 ple d'angúnia mira'l nauta
 l'ample espill qui llis apar.

Cap conhort l'oreig no porta!
 És de mort l'afros silenci!
 Ni una onada es veu somorta
 dins d'aquell desert immens.

Trad. de J. Pena

CANÇÓ DE MAIG

(Beethoven - Goethe)

Com lluu Natura
plena d'esclat!
El sol com brilla!
Com riu el prat!

Les flors exhalen
fragants olors,
l'humil bardissa
suau remors.

Rubler de joia
reviu tot ser;
oh sol, oh terra,
oh ditxa, oh pler!

Oh amor, oh nimbe-
de tons sublims,
com boira d'aua
damunt dels cims!

Tu august consagres
el camp fecond,
frescal florida
tu estens pel món.

Gentil rineta,
mon cor és teu!
tos ulls m'ho diuen:
ton cor és meu!

Tal com l'alosa
vol cants i llum,
tal com exhalen
les flors parfum,

així s'inflama
per tu mon pit,
per tu qui m'omple
d'un gai delit

per' més cantades
i danses fer.
Tant com m'estimis
feliç deus ser!

Trad. de J. Pena

VIDA AMOROSA D'UNA DONA

(Schumann-Chamisso)

I

Des que un jorn vaig veure'l
cega em crec jo sè,
puix que tot quant miro
d'ell reflex devé.
Com desperta en somnis
sempre'l tinc davant;
fins en plena fosca
brilla clà i radiant.
Tot és fosc i pàl·lid,
tot sens ell és poc;
mes germanes juguen,
prò no'm plau cap joc.
En ma cambra sola
vull mon plor desfer;
des que un jorn vaig veure'l
cega em crec jo ser!

II

Ell, el més gentil dels homes,
tot tendresa, tot bondat:
dolços llavis, ulls radiosos,
clara pensa i cor ausat!
Tal com dalt la volta blava
lluu claríssim cada estel,
ell també radiant, magnífic,
lluu claríssim dins mon cel.
Passa, passa fent ta via,
jo admirar-te al lluny deuré;
sols humil així esguardant-te,
ditxa en ma tristor tindrè!
Oh, mos precs callats no escoltis!
pel teu bé's endreço sols;
no és per tu l'humil donzella,
tu, l'estel d'esplèndids vols.
La més digna d'entre totes
sols ta electa un jorn pot sè;
beneir-la jo vull ara,
ara i sempre jo ho faré.
Vull per ço plorar de joia,
ditxa plena tindrè així,
i anc que'l cor degués trencar-se'm,
trencat cor, que'm fa an a mi?

III

No ho puc capir, no ho puc creure,
sens dubte, un somni em traf:
com és qu'entre tantes d'altres
m'escull, ai pobreta de mi?
M'apar talment qu'ell va dir-me:
per sempre teu seré;
m'apar qu'encara somnio
i açò viritat no pot sè.
Oh, féu que amb eix somni mori
bressant-me damunt sòn pit!
Oh, féu que la mort me trobi
amb llarmes de goig infinit!

IV

Oh, tu, la meva baga,
la meva bagueta d'or,
jo't porto ferventa a mos llavis,
jo't porto al damunt del cor.
Finiren ja els bells somnis,
els somnis tan plaents d'infant;
jo'm veia sola i perduda
pels erms sense límit errant.
Oh, tu, la meva baga,
ets tu qui m'ho has fet capí,
qui al meu esguard mostrares
quin és de la vida'l valèr sens fi
Per ell vull viure i servir-lo,
ser tota d'ell de grat,
mon ésser donar-li i sentir-me
transfosa pel seu esclat.
Oh, tu, la meva baga,
la meva bagueta d'or,
jo't porto ferventa a mos llavis,
jo't porto al damunt del cor.

V

Dolces germanes,
força abelliu-me,
cal que avui ma ventura aideu:
ara pressoses,
toies de murtra
com garlanda en mon front poseu.

Quan jo tranquila,
plena de joia,
era a la vora del ser amat,
sempre ell clamava,
plè de pruija,
tot frisos, per eix jorn benaurat.
Dolces germanes,
foragiteu-me
l'ànsia folla qui'm nua'l cor,
perquè joiosa
jo'l pugui rebre,
qu'ell de joia és l'excels tresor.
Vens, oh caríssim,
vora l'aimia?
Vols llumenar-me tu, sol meu?
Deix que't contempli,
deix que't veneri,
deix que m'acati als teus peus, mon déu!
Flors, oh germanes,
flors oferiu-li,
roses, poncelles, porteu d'un vol.
I, ara germanes,
trista en ma joia,
dec anar-me'n del vostre èstol.

VI

Dolç amic, tu'm guaites
amb sorprès mirar,
car no pots comprendre
ço qui'm fa plorar;
deix que humides perles,
com joïell estrany,
cara avall rodolin
amb un dolç afany.
Com mon pit batega!
Quin joïós sofrir!
Si ara'ls mots sabia
per poguer-ho dir!
Vina, amaga'l rostre
sobre del meu pit;
vull a can d'orella
dir-te el goig sentit.
Doncs, si saps la causa
de que plori tant,
deus mon plor comprendre,
oh estimat galan!
Prop mon cor reposa,
sent el seu glati
perquè fort estrenye't
pugui contra mi.